Lietas Nr. C32222115
Lietas arhīva Nr. C-0620-16/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 29.jūnijā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas
tiesnesis Dz.Melbārdis,
ar tiesas sēžu sekretāri L.Binduli,
piedaloties atbildētājam /pers. A/, atbildētajam pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu maksātnespējīgās SIA "/nosaukums A/" maksātnespējas administratores /pers. C/ prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2015.gada 19.februārī maksātnespējīgās SIA "/nosaukums A/" (turpmāk-Prasītājs) maksātnespējas administratore /pers. C/ iesniegusi Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā prasības pieteikumu prasībā pret /pers. A/ (turpmāk- Atbildētājs) par parāda piedziņu, kurā pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 26.panta otro daļu, 61.panta pirmās daļas 1.punktu, 64.panta pirmās daļas 1.punktu, 64.panta pirmās daļas 1 .punktu, 67.panta 3.punktu, Civillikuma 1759.panta 2.punktu, 1765.panta 1.punktu, 2369.pantu, 2376.pantu, 2389.pantu, 2391.pantu, Civilprocesa likuma 1.pantu, 6.pantu, 23.panta pirmo daļu, 24.pantu, 26.panta pirmo daļu, 43.panta pirmās daļas 10.punktu, 127.panta pirmo daļu, 137.pantu, 138.panta pirmās daļas 3.punktu un astoto daļu, 139.pantu, 140.panta pirmo daļu, Prasītājs, lūdz tiesu:

1. Atprasīt un piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu MSIA /Nosaukums A/, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, naudas līdzekļus par summu EUR 2 450,32 (divi tūkstoši četri simti piecdesmit euro, 32 euro centi).
2. Piespriest no atbildētāja /pers. A/, personas kods /personas kods/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus.

[2] Prasības pieteikumā norādīts, ka Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 16.maija spriedumu ir pasludināts SIA /Nosaukums A/, reģ.Nr./reģistrācijas numurs/, maksātnespējas process.

Par SIA /Nosaukums A/, reģ.Nr./reģistrācijas numurs/, (turpmāk — MSIA /Nosaukums A/) administratoru ir iecelta sertificēta administratore /pers. C/ (sertifikāta Nr.00299).

No Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra izziņas Nr.7-3-78441, izriet, ka SIA /Nosaukums A/ reģistrēta Komercreģistrā 2009.gada 03.jūnijā.

/pers. A/, personas kods /personas kods/, (turpmāk - Atbildētājs) no 2009.gada 07.oktobra līdz 2012.gada 28.februārim, pildīja SIA /Nosaukums A/ vienīgais valdes locekļa pienākumus ar tiesībām pārstāvēt kapitālsabiedrību atsevišķi.

Līdz ar to minētajā periodā Atbildētājs vienīgais rīkojās ar SIA /Nosaukums A/ naudas līdzekļiem.

Ar administratores 20'13.gada 27.maija lēmumu Nr.l, par MSIA /Nosaukums A/ parādnieka pārstāvi tika noteikts tās likvidators /pers. F/, personas kods /personas kods/, adrese /adrese A/, Rīga.

Ar administratores 2013.gada 06.jūnija lēmumu Nr.2, par MSIA /Nosaukums A/ parādnieka pārstāvi tika noteikts valdes loceklis /pers. A/, personas kods /personas kods/, adrese /adrese B/.

Savukārt ar administratores 2013.gada 20.novembra lēmumu Nr.3, par MSIA /Nosaukums A/ parādnieka pārstāvi tika noteikta arī /pers. G/, personas kods /personas kods/, /adrese/.

Maksātnespējas likuma 26.panta otrajā daļā noteikts, ka administrators nodrošina efektīvu un likumīgu tiesiskās aizsardzības procesa, juridiskās personas maksātnespējas procesa un fiziskās personas maksātnespējas procesa norisi un mērķu sasniegšanu.

Maksātnespējas likuma 67.panta 3.punktā noteikts, ka administratoram pēc juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas ir tiesības nodot tiesai izskatīšanai jebkuru parādnieka prasījumu.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 64.panta pirmās daļas 1.punktu administratoram pēc maksātnespējas procesa pasludināšanas ir visas normatīvajos aktos, parādnieka statūtos vai līgumos paredzētās pārvaldes institūciju tiesības un pienākumi, un atbildība, tādejādi administratoram parādnieka vārdā jārīkojas atbilstoši Komerclikuma 169.pantā noteiktajam, tas ir, administratoram savi pienākumi jāpilda kā krietnam un rūpīgam saimniekam.

Administratore, pārbaudot viņas rīcībā esošo informāciju, konstatēja, ka 2011 .gada 22.novembrī, kad Atbildētājs pildīja SIA /Nosaukums A/ vienīgā valdes locekļa pienākumus, no SIA /Nosaukums A/ norēķina konta ir izņemu naudas līdzekļi, notikusi norēķināšanās par pirkumiem, pakalpojumiem, par kopējo summu EUR 2 450,33 (divi tūkstoši četri simti piecdesmit *euro*, 33 centi):

Datums/maksājuma uzdevumā norādīts	EUR
22.11.2011, Naudas izsniegšana	255,90
22.11.2011, Naudas izsniegšana	511,81
22.11.2011, pirkums RYNAIR IG7NWQ0 DUBLIN	81,89
22.11.2011, pirkums AC/m ARGELATO	1125,90
22.11.2011 pirkums AGIP AREA Dī SERVIZIO	71,68
22.11.2011, pirkums AS HOTEL VVINTER GARDEN GRASSOB13IO	99,00

22.11.2011, pirkums HOTEL E MEETING CENTER GR BENTIVOGLIO	304,14
	KOPĀ: EUR 2 450,32.

Administratores rīcībā nav pamatojoša dokumenta, uz kāda tiesiska pamata Atbildētājs ir paņēmis sev SIA /Nosaukums A/ naudas līdzekļus, veicis pirkumus, pakalpojumus par kopējo summu EUR 2 450,32. Administratores rīcībā nav pamatojošu dokumentu, ka minētie pirkumi, pakalpojumi un naudas izsniegšana ir izlietota juridiskās personas SIA /Nosaukums A/ vajadzībām.

Administratore 2014.gada 04.novembrī nosūtīja pieprasījumu Atbildētajam, iesniegt administratorei EUR 2 450,32 izlietošanas SIA /Nosaukums A/ vajadzībām attaisnojuma dokumentus, vai šādu dokumentu neesamības gadījumā NEKAVĒJOTIES ieskaitīt minētos naudas līdzekļus par summu EUR 2 450,32 MSIA /Nosaukums A/ norēķina kontā LV89RIK00002013304895.

Atbildētājs minēto naudas summu izlietošanas uzņēmuma vajadzībām attaisnojuma dokumentus administratorei nav iesniedzis, kā arī noņemtie naudas līdzekļi nav ieskaitīti maksātnespējīgās SIA /Nosaukums A/ norēķinu kontā.

Atbildētājs, iespējams, ir paturējis sev SIA /Nosaukums A/ naudas līdzekļus par kopējo summu EUR 767,71 (septiņi simti sešdesmit septiņi euro, 71 euro centi), un savām personiskajām vajadzībām iztērējis juridiskās personas SIA /Nosaukums A/ naudas līdzekļus par kopējo summu EUR 1 682,61 (viens tūkstotis seši simti astoņdesmit divi euro, 61 euro cents), līdz ar to iespējams, iedzīvojusies uz sabiedrības rēķina, kas dod pamatu tos atprasīt, pamatojoties uz Civillikuma 2389.pantu, proti, ja kādam ir bez jebkāda pamata kāds priekšmets no otra mantas, tad to var no viņa atprasīt, kā arī Civillikuma 2391.pantā noteikts, nevienam nav tiesības netaisni iedzīvoties otram par ļaunu un uz tā rēķina.

Saskaņā ar Civillikuma 2369.pantu, kas bez tiesiska pamata un tikai maldīgi uzskatīdams to par savu pienākumu kaut ko izdara vai apsola izdarīt otram par labu, tas var prasīt, vai nu lai atdod izpildījumu, vai lai atsvabina viņu no dotā apsolījuma.

Saskaņā ar Civillikuma 2376.pantu atprasījuma tiesības priekšmets vai nu tā atdošana, kas izpildīts bez attiecīgas saistības, vai, ja šis izpildījums vāks nepastāvētu, tā vērtības atlīdzība.

Civillikums regulē gadījumus, kad kādam ir bez jebkāda tiesiska pamata kāds priekšmets no otra mantas. No iepriekš minēta izriet, ka vajag pastāvēt tiesiskam pamatam, lai kādam būtu kāds priekšmets no otra.

Saskaņā ar Civillikumu 2389.pantu, ja kādam ir bez jebkāda pamata kāds priekšmets no otra mantas, tad to var no viņa atprasīt.

Civillikuma 2389.pants paredz atprasījumu jebkāda pamata trūkuma dēļ.

Atprasījums jebkāda pamata trūkuma dēļ ir iespējams, ja izpildījums izdarīts uz spēkā neesoša tiesiska darījuma pamata.

Ievērojot iepriekš minēto, var secināt, ka Atbildētājs/pers. A/ bez jebkāda pamata no juridiskas personas — Prasītāja norēķina konta, saņēmusi naudas līdzekļus EUR 767,71 (septiņi simti sešdesmit septiņi euro, 71 euro centi), un savām personiskajām vajadzībām iztērējis juridiskās personas SIA /Nosaukums A/ naudas līdzekļus par kopējo summu EUR 1 682,61 (viens tūkstotis seši simti astoņdesmit divi euro, 61 euro cents), kas dod pamatu tos atprasīt, pamatojoties uz Civillikuma 2389.panta noteikumiem, un proti, ja kādam ir bez jebkāda pamata kāds priekšmets no otra mantas, tad to var no viņa atprasīt.

Vienlaicīgi prasītājs patur tiesības prasībai pievienot prasījumu par likumisko procentu piedziņu atbilstoši Civillikuma 1759.panta 2.punkta un 1765.panta 1.punkta noteikumiem.

[3] 2015.gada 30.martā tiesā saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka Atbildētājs uzskata Prasību par nepamatotu un noraidāmo sekojošo iemeslu dēļ.

Prasībā noradīts, ka, pēc Prasītājas administratores viedokļa, 2011.gada 22.novembrī, no Prasītāja norēķinu konta bija izņemti naudas līdzekli un notikusi norēķināšanas par pirkumiem un pakalpojumiem par kopējo summu EUR 2450.33.

Prasībā Prasītāja administratore noradīja, ka 2014.gada 04.novembrī nosūtīja Atbildētājam pieprasījumu iesniegt augstāk minētas summas izlietošanu attaisnojuma dokumentus vai atgriezt minētus līdzekļus. Diemžēl Prasītāja administratores pieprasījumu Atbildētājs nesaņēma un uzzināja par Prasītāja administratores pretenzijām tikai no tiesas.

Ar šo Atbildētājs grib apgalvot, ka izņemtie naudas līdzekļi bija izlietoti Prasītāja saimnieciskas darbības nodrošināšanai. Likumā noteiktajā kārtībā attaisnojošie dokumenti savlaicīgi bija nodoti Prasītāja grāmatvedībā.

Atbildētājs pildīja Prasītāja valdes locekļa pienākumus no 2009.gada 07.oktobra līdz 2012.gada 28.februārim. Pēc Atbildētāja valdes locekļa pilnvaru izbeigšanās, 2012.gada 28.februārī Atbildētājs ar pieņemšanas-nodošanas aktu nodeva visu Prasītāja dokumentāciju (t.sk. kases dokumentus un avansa norēķinus) jaunajam Prasītāja pārvaldes institūcijas loceklim - likvidatoram /pers. F/.

Līdz ar to, Atbildētāja rīcībā nevar būt dokumentu, kas attaisno veiktus pirkumu un pakalpojumu apmaksas un naudas iztērēšanu. Visi minēti dokumenti var atrasties vai pie Prasītāja administratores, vai pie Prasītāja likvidatora /pers. F/ (gadījumā, ja viņš nenodeva dokumentus administratoram).

Atbildētājs uzskatu, ka naudas līdzekļu izņemšanas fakts un pirkumu apmaksa nevar būt par pamatu apgalvojumam, ka minēti līdzekli bija iztērēti personiskajām vajadzībām, kā Prasītāja administratore noradīja Prasībā.

Likums neparedz sagatavot dokumentu dublikātus (vai kopijas) un glābāt tos pie sabiedrības iepriekšēja valdes locekļa dažus gadus līdz sabiedrības izslēgšanas no Komercreģistra. Ņemot vērā, ka Atbildētājs nav Prasītāja amatpersona vairs, kā 3 gadi, ir loģiski, ka Atbildētāja rīcībā nav dokumentus, lai dokumentāli pierādīt Prasības nepamatotību.

Atbildētājs norāda, ka saskaņā ar CPL 93 .panta l.daļu Prasītājam ir jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Līdz ar to, Atbildētājs uzskata, ka Prasītajām ir pienākums pierādīt ne tikai pirkuma apmaksas un naudas saņemšanas faktu, beta arī faktu, ka Prasībā minētus līdzekļus Atbildētājs piesavināja vai iztērēja savām personiskajām vajadzībām.

Ņemot vērā augstākminēto, Atbildētājs lūdzu MSIA /Nosaukums A/ celto prasību civillietā C32222115 pret viņu noraidīt, kā nepamatotu.

[4] Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotais pārstāvis lūdza noraidīt MSIA "/nosaukums A/" prasību, kā nepamatotu, norādot, ka visi darījumi un naudas izņemšana no uzņēmuma konta ir notikuši ārzemēs, izmantojot uzņēmuma kredītkarti, kuru varēja izmantot jebkurš darbinieks, kam tā tika iedota pēc nepieciešamības. Pats Atbildētājs norādītajā laikā nav bijis ārzemēs, iespējams, kāds no darbiniekiem ir ticis sūtīts komandējumā, bet tā kā visi grāmatvedības dokumenti ir tikuši nodoti likvidatoram, Atbildētājam vairs nav iespējams pierādīt, ka izdevumi ir bijuši pamatoti.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. P/ liecināja, ka bija iepazinies ar dokumentiem, kuri atradās grāmatvedības uzņēmumā, kas apkalpoja MSIA /Nosaukums A/. Atbildētājs lieciniekam nekādus dokumentus īsti nav devis. Lieciniekam bija kopijas sakarā ar debitoriem un kaut kādi bankas dokumenti. Lieciniekam, kā likvidatoram bija uzdevums, lai debitori kaut ko nopelnītu. Norādīja, ka zina par lietas materiālos esošo pieņemšanas nodošanas aktu, bet to viņš nav sastādījis, tikai parakstījis. Parakstīja dokumentus, jo tajā laikā uzticējās atbildētājam.

Prasītājas maksātnespējas administratore uz tiesas sēdi nav ieradusies. Uz tiesas sēdi aicināta Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā, nosūtot tiesas pavēsti uz viņas prakses vietas adresi.

2016.gada 13.jūnijā tiesā saņemts Prasītājas maksātnespējas administratores lūgums izskatīt civillietu bez viņas klātbūtnes, norādot, ka prasība tiek uzturēta pilnā apmērā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties Atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus, liecinieka /pers. P/ liecību, pārbaudot civillietas materiālus un izvērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

[6] Lietā nav strīda par to, ka 2011.gada 22.novembrī, kad Atbildētājs pildīja SIA /Nosaukums A/ vienīgā valdes locekļa pienākumus, no SIA /Nosaukums A/ norēķina konta ir izņemti naudas līdzekļi, ir notikusi norēķināšanās par pirkumiem, pakalpojumiem, par kopējo summu EUR 2 450,33 (divi tūkstoši četri simti piecdesmit *euro*, 33 centi).

No prasības pieteikuma izriet, ka Administratores rīcībā nav pamatojoša dokumenta, uz kāda tiesiska pamata Atbildētājs ir paņēmis sev SIA /Nosaukums A/ naudas līdzekļus, veicis pirkumus, pakalpojumus par kopējo summu EUR 2 450,32, Administratores rīcībā nav pamatojošu dokumentu, ka minētie pirkumi, pakalpojumi un naudas izsniegšana ir izlietota juridiskās personas SIA /Nosaukums A/ vajadzībām.

No prasības pieteikuma tāpat izriet, ka Atbildētājs minēto naudas summu izlietošanas uzņēmuma vajadzībām attaisnojuma dokumentus administratorei nav iesniedzis. Tādējādi Prasītāja uzskata, ka Atbildētājs, iespējams, ir paturējis sev SIA /Nosaukums A/ naudas līdzekļus par kopējo summu EUR 767,71 (septiņi simti sešdesmit septiņi euro, 71 euro centi), un savām personiskajām vajadzībām iztērējis juridiskās personas SIA "/Nosaukums A/" naudas līdzekļus par kopējo summu EUR 1 682,61 (viens tūkstotis seši simti astoņdesmit divi euro, 61 euro cents), līdz ar to, iespējams, iedzīvojies uz sabiedrības rēķina, kas dod pamatu tos atprasīt, pamatojoties uz Civillikuma 2389.pantu un Civillikuma 2391.pantu.

Līdz ar to Prasītāja uzskata, Atbildētājs/pers. A/ bez jebkāda pamata no juridiskas personas — Prasītāja norēķina konta, saņēmis naudas līdzekļus EUR 767,71 (septiņi simti sešdesmit septiņi euro, 71 euro centi), un savām personiskajām vajadzībām iztērējis juridiskās personas SIA /Nosaukums A/ naudas līdzekļus par kopējo summu EUR 1 682,61 (viens tūkstotis seši simti astoņdesmit divi euro, 61 euro cents), kas dod pamatu tos atprasīt, pamatojoties uz Civillikuma 2389.panta noteikumiem, un proti, ja kādam ir bez jebkāda pamata kāds priekšmets no otra mantas, tad to var no viņa atprasīt. Prasītāja prasību pamato arī ar Civillikuma 2369. un 2376. pantu.

Tādējādi secināms, ka prasība ir celta par atprasījumu (lai gan prasības pieteikumā ir norādīta parāda piedziņa) sakarā ar Atbildētāja netaisnu iedzīvošanos bez jebkāda tiesiska pamata.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, katrai pusei jāpierāda fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus un iebildumus. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10.pantu, puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā. Ievērojot Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Tiesību doktrinā V.Bukovskis uzsver, ka prāvnieku strīdīgās attiecības tiesa apspriež pēc tiem datiem, kurus puses iesniegušas tiesai un vienīgi šie dati ir tiesai nepieciešamais procesuālais pierādījumu materiāls *(V.Bukovskis, Civilprocesa mācības grāmata, Rīga, 1933., 235.lpp.).*

Tiesību doktrinā atzīts, ka (..) tiesa var apspriest prasījumu pamatotību vai nepamatotību, vadoties vienīgi no tiem faktiem un apstākļiem, kurus puses norādījušas kā prasības, pretprasības vai iebildumu pamatu *(Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums. Sagatavojis autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga, 2006. 280.lpp.).*

Prasītājs savas prasības pamatošanai atsaucies uz Civillikuma 2389. pantu, kas noteic, ja kādam ir bez jebkāda pamata kāds priekšmets no otra mantas, tad to var no viņa atprasīt, turklāt attiecībā uz šādu prasījumu nav nekādas nozīmes, vai tāda priekšmeta iegūšanai nav bijis pamata no paša sākuma, jeb vai pamats, kas agrāk ir bijis, vēlāk atkritis.

Civillikuma 2391.pantā noteikts, nevienam nav tiesības netaisni iedzīvoties otram par ļaunu un uz tā rēķina.

Kā norādīts judikatūrā, LR AT Senāta Civillietu departamenta 2013. gada 5. aprīļa spriedumā lietā SKC-121/2013, 2007. gada 14. februāra spriedumā lietā SKC-66, atprasījums jebkāda pamata trūkuma dēļ ir iespējams:

- ja izpildījums izdarīts uz spēkā neesoša tiesiska darījuma pamata vai vispār bez jebkādas izpildījuma devēja un izpildījuma saņēmēja norunas par tiesisku attiecību nodibināšanu
- ja atprasāmais priekšmets ir nonācis atbildētāja mantā nevis ar prasītāja dotu izpildījumu, bet gan citādā veidā.

Prasītājam jāpierāda atprasāmā priekšmeta sākotnējā atrašanās viņa mantā un tas, ka šis priekšmets atrodas atbildētāja mantā bez tiesiska pamata.

Civiltiesību doktrinā atzīts, ka atprasījums jebkāda pamata trūkuma dēļ ir iespējams šādos gadījumos: 1) ja izpildījums ir izdarīts uz spēkā neesoša tiesiska darījuma pamata vai vispār bez jebkādas izpildījuma devēja un izpildījuma saņēmēja norunas par tiesisku attiecību nodibināšanu; 2) ja atprasāmais priekšmets ir nonācis atbildētāja mantā nevis ar prasītāja dotu izpildījumu, bet gan citādā veidā. Tātad, prasījuma izlietošana ir iespējama tad, ja priekšmets no prasītāja mantas bez tiesiska pamata ir nonācis atbildētāja mantā, un nav nozīmes tam, kādā veidā šī pāreja uz atbildētāja mantu ir notikusi. Prasītājam ir jāpierāda atprasāmā priekšmeta sākotnējā atrašanās viņa mantā un tas, ka šis priekšmets atrodas atbildētāja mantā bez tiesiska pamata (*sk. Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā.-R.: Mans īpašums,1998,665.lpp.).*

"Atprasījums jebkāda pamata trūkuma dēļ ir iespējams tad, ja izpildījuma devējs izpildījuma izdarīšanas brīdī ir zinājis, ka izpildījumam nav tiesiska pamata" *(Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārējā zinātniskā redakcijā. - R.: Mans īpašums, 1998, 665., 666. lpp.).*

Lai izvērtētu, vai iesniegtā prasība par naudas piedziņu ir pamatota, tiesai jākonstatē, vai minētā naudas summa atrodas pie atbildētāja bez tiesiska pamata un vai šie naudas līdzekļi pieder prasītājai. Lietā iesniegts bankā veikta maksājuma apliecinājums, ka no prasītājas bankas konta

Izvērtējot konkrēto prasību un Civillikuma 2389. un 2391. panta normas, ar kurām tā pamatota, saistībā ar judikatūru, tiesa atzīst, ka šo likuma normu nosacījumi lietā nav konstatēti.

Savukārt tiesas ieskatā Prasītājas atsaukšanās uz Civillikuma 2369.pantu, kurā noteikts, ka tas, kas bez tiesiska pamata un tikai maldīgi uzskatīdams to par savu pienākumu kaut ko izdara vai apsola izdarīt otram par labu, tas var prasīt, vai nu lai atdod izpildījumu, vai lai atsvabina viņu no dotā apsolījuma, vispār neattiecas uz lietas faktiskajiem apstākļiem, jo no lietas materiāliem neizriet, ka SIA "/nosaukums A/" maldīgi, uzskatīdama par savu pienākumu, būtu veikusi maksājumus par labu Atbildētājam, vismaz šādi pierādījumi lietā nav iesniegti.

No Uzņēmumu reģistra informācijas (lietas 8. lapa) redzams, ka no 2009. gada 7. oktobra līdz 2012. gada 28. februārim SIA "/Nosaukums A/" valdes priekšsēdētājs ir bijis Atbildētājs, bet no 2012. gada 28. februāra līdz maksātnespējas procesa uzsākšanai SIA "/Nosaukums A/" amatpersona – likvidators – ir bijis /pers. F/.

No lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem, proti, SIA "/nosaukums A/" bankas konta izrakstiem (lietas 26. - 28. lapa), nav iespējams secināt, ka tieši Atbildētājs saņēmis no SIA "/Nosaukums A/" naudas līdzekļus prasībā norādītajā apmērā. Citu pierādījumi par to, ka tieši Atbildētājs būtu saņēmis no SIA "/nosaukums A/" minētos naudas līdzekļus, lietā nav.

Tādējādi, dokumentāli pierādījumi par to, ka SIA "/Nosaukums A/" 2011. gada 22. novembrī būtu izsniegusi norādīto naudas summu Atbildētājam

un apmaksājusi Atbildētājam citu personu sniegtos pakalpojumus, nav iegūti.

Atbildētājs ir paskaidrojis, ka visi darījumi un naudas izņemšana no uzņēmuma konta ir notikuši ārzemēs, izmantojot uzņēmuma kredītkarti, kuru varēja izmantot jebkurš darbinieks, kam tā tika iedota pēc nepieciešamības; pats Atbildētājs norādītajā laikā nav bijis ārzemēs, iespējams, kāds no darbiniekiem ir ticis sūtīts komandējumā, bet tā kā visi grāmatvedības dokumenti ir tikuši nodoti likvidatoram, Atbildētājam vairs nav iespējams pierādīt, ka izdevumi ir bijuši pamatoti.

Prasītāja nav pierādījusi ar dokumentāliem pierādījumiem, ka norādītie naudas līdzekļi ir izmaksāti Atbildētājam, kā arī par uzņēmuma naudu ir pirkti Atbildētājam pakalpojumi, kas tāpēc ir nepamatoti iedzīvojies uz Prasītāja rēķina.

Lietā nepastāv strīds par to, ka Prasītāja, kā maksātnespējas administratora rīcībā nav iesniegti grāmatvedības dokumenti, darījumus apliecinoši dokumenti.

Tomēr šis fakts un tas, ka naudas izskaitījumi no SIA "/nosaukums A/" konta ir notikuši laikā, kad Atbildētājs bija uzņēmuma valdes loceklis, nevar būt pamatojums tam, ka tieši Atbildētājs nepamatoti ir saņēmis uzņēmuma naudas līdzekļus. Tiesas ieskatā prasībā norādītais ir tikai Prasītāja pieņēmums, kas nav pamatots ne ar vienu konkrētu pierādījumu.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 70. un 71. pantu maksātnespējīgās SIA "/nosaukums A/" grāmatvedības dokumentu nodošana maksātnespējas procesa administratoram bija parādnieka pārstāvja – pēdējās amatpersonas – pienākums, kas šajā gadījumā nebija Atbildētājs, cita persona - /pers. F/. Tā kā /pers. F/ bija SIA "/nosaukums A/" pēdējā amatpersona pirms tās maksātnespējas procesa pasludināšanas, tieši /pers. F/ bija atbildīgs arī par uzņēmuma grāmatvedības kārtošanu saskaņā ar likumu „Par grāmatvedību".

Lietā atrodas Atbildētāja iesniegts Akts par SIA "/nosaukums A/" dokumentācijas nodošanu-pieņemšanu, no kura redzams, ka visa grāmatvedības dokumentācija ir nodota /pers. F/ (lietas 61.lapa).

Pienākums kārtot grāmatvedību saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 2.pantu, Ministru

kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumu Nr.585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" 35.punktu par grāmatvedības kārtošanu un visu saimnieciskos darījumus apliecinošo dokumentu saglabāšanu ir atbildīgs uzņēmuma vadītājs.

Uz maksātnespējas procesa pasludināšanas brīdi Atbildētājs vairs nebija uzņēmuma vadītājs.

Līdz ar to tiesas ieskatā ir pamatots Atbildētāja paskaidrojums par to, ka viņš nevar pierādīt to, ka visi attaisnojuma dokumenti ir iesniegti uzņēmuma grāmatvedībā un viņš nevar pierādīt negatīvu faktu.

Liecinieks /pers. F/ liecināja, ka bija iepazinies ar dokumentiem, kuri atradās grāmatvedības uzņēmumā apkalpoja SIA "/nosaukums A/", ir parakstījis iepriekš minēto Aktu. Lai gan liecinieks liecināja, ka pats Atbildētājs lieciniekam nekādus dokumentus tā īsti nav devis, tiesas ieskatā minētais nedod pamatu prasības apmierināšanai, jo prasība nav celta par bijušā valdes locekļa atbildību.

Tādejādi tiesa atzīst, ka Prasītāja nav pierādījusi faktu, ka Atbildētājs ir netaisnīgi iedzīvojies uz SIA "/nosaukums A/" rēķina EUR 2 450,33 apmērā.

Pie šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka minētie iesniegtie pierādījumi ir nepietiekoši, lai apmierinātu prasību, līdz ar ko prasība, uz tajā norādītajiem pamatiem, nav apmierināma.

[7] Prasītājs šajā lietā no tiesas izdevumu samaksas atbrīvots saskaņā ar likumu – Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 10. punktu.

Ņemot vērtā to, ka prasība tiek noraidīta pilnībā, tad atbilstoši Civilprocesa likuma 42. panta pirmajai daļai, nav likumīga pamata šos izdevumus valsts labā piespriest no Atbildētāja, bet gan tie jāuzņemas valstij, kā to nosaka šīs tiesību normas ceturtā daļa.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 1. pantu, 8.pantu, 93.panta pirmo daļu, 97.pantu, 190.pantu, tiesa

nosprieda:

Noraidīt maksātnespējīgās SIA "/nosaukums A/" maksātnespējas administratores /pers. C/ prasību pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesai 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2016.gada 13. jūlija, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnesis *(paraksts)* Dz.Melbārdis

Pilna sprieduma faktiskās sastādīšanas datums – 2016.gada 22. jūlijs.

Tiesnesis *(paraksts)* Dz.Melbārdis